

Udtalelse, som kunde anses for at være bindende for mig, vilde gjøre mig selv inhabil til at deltage i den eventuelle Rigsretssag, Min ærede Kollega (Rimestad), som for Diebliffet er fraværende, har den samme Opfattelse om den foreliggende Sag og har ogsaa bedt mig udtale, at han altsaa er enig med mig deri, at vi, saaledes som Sagerne staa i dette Diebliff, skulde vor Stilling ikke i nogen Henseende at lade os forstaa med, hvad der er vor Mening om de juridiske Spørgsmaal, her er Tale om.

Formanden (Berg): Jeg skal bemærke, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Rimestad) har gjennem et andet æret Medlem anmeldt Sygdom idag.

M. P. Jensen: Jeg har kun bedt om Ordet for at motivere min Afstemning. Jeg finder den høitærede Ministers Udtalelse fuldkommen korrekt, at Vedtagelsen af denne Dagsorden er et Ord, der maa følges af Handling. Ministeren har bestemt erklæret, at Handlingen for hans Vedkommende ikke bliver den, at han tager Ordningen tilbage, og det, der er tilbage for Folkethinget, er saa at dekrettere Rigsrettsanklage. Hvis man i dette Diebliff vilde stemme for Dagsordenen, maatte man være fuldt paa det Rene med, at der ogsaa vilde være Anledning til at gaa til Rigsretten for at faae en Kjendelse, men for mig i det Mindste har det været meget vanskeligt at danne mig en Mening efter den førte Diskussion, og ganske særlig ere Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) skiftede ikke til at klare Sagen, men snarere til at gjøre den mørk. Skulde det nemlig virkelig være Meningen med Oprettelsen af Raadet, at man kun havde lavet det for at faae een Betænkning, hvor man ellers havde faaet syv, tror jeg aldrig, man var gaaet dertil, og jeg nærer den Overbevisning, at netop den Mand, der har foreslaet det, Biskop Martensen, vidste vel, hvad han foreslog; foreslog han i Diebliffet et raadgivende Kirkeraad, skulde Kirkeraadet, naar det først blev indsat, vel sørge for, at det fik Afgjørelsen i sin Haand. Jeg skal ikke inklade mig paa den retslige Side af Sagen, den forekommer mig for indviklet, og jeg skal derfor afholde mig fra at stemme.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg har kun et eneste Ord at sige ligeoverfor det ærede Medlem. Han sagde, at naar Biskop Martensen nu i dette Diebliff havde foreslaet et saadant kirkeligt Raad, vidste han vistnok, hvad han gjorde; men dette beror paa en Misfor-

staaelse, en Feil af det ærede Medlem. Biskop Martensen har ganske vist tidt og mange Gange, vistnok allerede for 25—30 Aar siden, foreslaet noget Lignende, men i dette Diebliff har han ikke taget Initiativet til, hvad der er flet; den historiske Oplysning vil jeg dog tillade mig at tilføie.

M. P. Jensen: Hvis der har ligget nogensomhelst Insinuation imod Biskoppen i, hvad jeg har sagt, har det ikke været min Hensigt; men at sige, at en Mand har havt en Tanke med, hvad, han har udtalt, kan der vel ikke være noget Fornærmeligt i; at den, der har fremtalt denne Tanke, ikke kunde tænke sig, at Resultatet kun skulde blive dette Enc, at der kom een Betænkning istedetfor syv, betragter jeg virkelig som givet, Men jeg tillader mig endvidere at tro, at naar dette kirkelige Raad har faaet saa stor Tilslutning fra Geistligheden, er det, fordi man netop fra Biskoppernes og Geistlighedens Side tillægger Sagen meget større Betydning. Jeg er ingen Modstander af Orden, saa langt fra, at jeg vilde ønske, at vi havde Kirkens Forsatning ordnet ved Lov, men jeg er bange for, at man her er kommen ind paa en Vane, som i sine Konsekventer kunde føie til Vanstikigheder. Den høitærede Minister sagde igaar, at et saadant Kirkeraad eksisterede ikke længere, end Regjeringen vil. Jeg tillader mig at tro, at det er noget en Misforstaaelse; thi et saadant Kirkeraad, indstiftet ved kongelig Anordning, kunde meget godt blive et Middel til et Ministeriums Afgang; thi Kirkeraadet kan ikke opheves uden Kongens Samtykke, og naar Kirkeraadets Mening er indhentet i et Lovgivningsanliggende, og Kirkeraadet staa paa en bestemt Side og Ministeriet paa en anden, kunde der være Spørgsmaal om, hvem man i saa Tilfælde vilde vælge.

Rettelser.

- Sp. 878, Lin. 20 f. n.: „udenfor det“, læs: „udenfor det, der“.
- 879, Lin. 4 f. o.: „man“, læs: „han“.
- 879, Lin. 9 og 10 f. n.: „Forhold“, læs: „Forhold til Staten“.
- 885, Lin. 10 f. n.: „kunne“, læs: „kunde“.
- 885, Lin. 8 f. n.: „ville; de kunne“, læs: „vilde; de kunde“.
- 885, Lin. 4 f. n.: „vil“, læs: „vilde“.
- 890, Lin. 20 f. o.: „Grundlovens § 75“, læs: „Grundloven“.